

Europakonventionen artikel 6

Rätt till en rättvis rättegång (fair trial)

"Envar skall, när det gäller att pröva hans civila rättigheter och skyldigheter eller anklagelse mot honom för brott, vara berättigad till opartisk och offentlig rättegång inom skälig tid och inför en oavhängig och opartisk domstol, som upprättats enligt lag. osv"

Svenska Advokatsamfundet

"Vägledande regler för god advokatsed"

1. Advokatens roll och främsta skyldigheter

"..En advokat skall utöva sin verksamhet med integritet och på ett sätt som främjar det goda rättssamhället. En advokat skall uppträda sakligt och korrekt samt så att förtroendet för advokatkåren upprätthålls.

En advokat får inte främja orätt."

45. Rättsvidrigt agerande

1. Bakgrund

De "nya ägarna" påstod att de hade förvärvat mitt företag System 3R av bankerna.

Bankerna förnekade att de hade sålt mitt företag. Det var mitt utgångsläge när jag inledde mina kontakter med juridiska ombud. De konstaterade snabbt att jag hade blivit grundlurad av företagspiraterna Håkan Nordquist och Hans Dirtoft, VD för Företagskapital AB, vilka hade samverkat med illasinnade krafter inom bankerna.

De "nya ägarna" påstod att de hade förvärvat företaget av bankerna. Det resulterade i en skadeståndstalan mot företaget huvudbank Sparbanken Sverige AB med krav på ersättning för aktierna i International, mål nr T4-967-95 (bankmålet), se [avsnitt 19](#).

När det gällde de immateriella rättigheterna ägde jag dessa genom ett förvärvsavtal från den 18 juni 1993. Eftersom de "nya ägarna" lade beslag även på dessa tillgångar utan att träffa något köpeavtal, förblev jag den rättmätige ägaren. Detta resulterade i att jag stämde System 3R International AB den 1 januari 1995, med yrkande om bättre rätt till de immateriella rättigheterna, mål nr T7-109-95 (patentmålet), [bilaga 71](#).

Således förde jag två tunga rättsliga processer parallellt utan att ha en aning om hur de skulle sluta. Inte nog med detta, International hade lämnat in två polisanmälningar mot mig några månader före huvudförhandlingen i patentmålet. Avsikten var tydlig, nämligen att röra till det helt enligt metoden "Kill the Inventor", se avsnitten [43](#) och [44](#).

Nedan skall jag visa att jag inte fick någon rättvis rättegång, samt att motparternas ombud definitivt inte respekterade Advokatsamfundets Vägledande regler för god advokatsed, enligt textrutan ovan. Det kan tjäna som ett lärorikt exempel på hur illa det kan gå när makten och kapitalet använder rättssalen som lekstuga.

2. Huvudförhandling patentmålet

2.1 Byte av referent

Två månader före huvudförhandlingen, och efter nästan 3 års förberedelse, blev vi kontaktade av chefen för avd 7 vid Stockholms tingsrätt. Han lät meddela att referenten i målet skulle bytas ut. Orsaken var att denne skulle inträda i ett annat mål där hans specifika kompetens bättre behövdes. Referenten var mycket kunnig och förstående och insåg vad målet gällde. Vi hade helt enkelt byggt upp en förtroendefull relation och det var en stor besvikelse att förlora denne seriöse referent.

Den tillträdande referenten skulle nu mycket snabbt sätta sig in i ett mål, vilket skulle pågå i 18 dagar och omfatta över 19 vittnen, se protokoll, [bilaga 72](#).

Tiden före huvudförhandlingen försökte vi få till stånd en dialog med den nye referenten men han var svårtillgänglig. Han var fullt upptagen som ledamot i Estoniautredningen och semesterledig. Någon effektiv förberedelse för hans del blev det inte, utan han inledde förhandlingen som dåligt insatt i ett mycket komplicerat och

omfattande mål.

Misstanken finns att referensbytet var ett taktiskt drag som faller "avdelningen" vänskapskorruption. Av vilken annan anledning skulle tre års förbehandling kastas sjön?

2.2 Editions föreläggande

Begreppet "editions föreläggande" innebär i svensk processrätt att en domstol i ett tvistemål vid vite förelägger en part att förete en viss handling eller ett visst bevis. Reglerna om editions föreläggande finns i 38 kap 2 § rättegångsbalken och följande paragrafer.

Som första punkt dag 1, den 10 november 1997, kom frågan om edition upp. Det gällde min yrkade edition riktad mot Sparbanken angående en värdering, [bilaga 73](#), citat:

"Ordförande tar upp frågan om huruvida beslutet angående edition, enligt aktbil 309, kan medföra att hinder mot förhandlingen föreligger.

Det antecknades att parterna inte anser att detta eller annat utgör hinder mot att påbörja förhandlingen."

Jag tog personligen ställning till denna fråga då jag utgick från att Sparbanken skulle följa tingsrättens beslut den 4 november 1987, [bilaga 73](#), citat:

"4. Vad gäller den av Löderup och Solin (Sparbanken Corporate Finance) gjorda utredning m.m. angående värdering av International-koncernen bestående av en sammanfattning och en utredningspromemoria, har Sparbanken uppgett att denna inte har översänts till Företagskapital eller Håkan Nordquist. Tingsrätten finner att dessa handlingar kan antas få betydelse som bevis i målet. Sparbanken Sverige AB föreläggs därför att senast den 7 november 1997 hos tingsrätten i original förete den ovan angivna handlingen"

Den 5 november 1997 anmälde Sparbanken missnöje med tingsrättens beslut, [bilaga 74](#). Tingsrätten avvisar missnöjet och fastställer beslutet om edition, [bilaga 75](#).

Sparbankens ombud i det pågående bankmålet och deras internjurist fanns som åhörare i rättsalen och tog del av mitt svar att fortsätta förhandlingarna. Vad jag inte kunde föreställa mig var att ombudet gick hem och överklagade tingsrättens föreläggande till Svea hovrätt. Hovrätten beslutade följande den 5 december 1997, [bilaga 76](#), citat:

"2. Hovrätten ändrar tingsrättens beslut vid punkt 4 endast på det sättet att Sparbanken senast den 11 december 1997 kl. 12.00 skall förete den av Löderup och Solin gjorda utredningen m.m."

Sparbanken begärde då prövning i Högsta domstolen den 12 november 1997 och yrkade, [bilaga 77](#), citat:

"Banken yrkar att Högsta Domstolen måtte undanröja hovrättens beslut enligt vilket banken skall senast den 7 november 1997 i original förete en av Löderup och Solin gjord utredning med mera angående värdering av International-koncernen."

Denna HD-prövning begärde Sparbanken när endast två förhandlingsdagar återstod. Nu kunde ombudet vara säker på att jag inte skulle få tillgång till värderingen. Den var tydlig av stor betydelse för motståndarna och måste undanhållas mig till varje pris.

Den 25 februari 1998 tog Högsta domstolen följande beslut, [bilaga 78](#), citat:

"Högsta domstolen finner ej skäl att meddela prövningstillstånd."

Därefter fick jag ut värderingen, mer än två månader efter sista förhandlingsdagen. Värderingen var stämplad som konfidentiellt och innehöll fakta som skulle ha påverkat patentmålet utgång till min fördel, se utdrag [bilaga 79](#).

Vid ett möte med Håkan Nordquist den 10 september 2003 erkände han glatt att han under hösten 1993 hade fått tillgång till Sparbankens värdering. Hans avslöjande har jag bekräftat i brev den 11 september 2003, [bilaga 80](#).

Sparbanken hade alltså i strid mot banksekretessen lämnat ut värderingen utan min kännedom som ägare och därmed givit motparten processrättsliga fördelar.

Att undanhålla bevismaterial på sätt som skedde ovan strider mot rätten till en rättvis

rättegång. Sparbanken insåg det rättsvidriga i sitt agerande och träffade en [förlikning](#).

Det är tragiskt att Håkan Nordquist inte någon gång medgivit sitt tilltag att bakom ryggen på mig träffa en hemlig uppgörelse med bankerna, och dessutom försvara detta med undanhållande av bevisning i hopp om att komma undan att göra rätt för sig. Håkan kan inte ens uppvisa några aktieöverlåtelseavtal för aktierna i System 3R Holding AB. Hela "System 3R affären" är en papperskonstruktion genomförd under ledning av Håkan Nordquist. Se [avsnitt 26](#). Hjärnan bakom allt.

Börje Ramsbro

Innovators matter more than ever